

PŘEDMLUVA

Letošní rok končící na příslovečnou osmičku, která je do jisté míry osudovým číslem českých a československých dějin, přináší celou řadu výročí. Mezi nimi také 100. výročí vzniku Československa, a s ním volně, ale přesto obloukem času neoddělitelně spojené 25. výročí vzniku samostatné České republiky. Zejména první uvedené výročí (tento fenomén by si zasloužil samostatný příspěvek) nemohou ústavní právníci, ale také právní historici, teoretici a politologové, přejít bez povšimnutí. Takto také vznikl prvotní impuls vedoucí k záměru připravit zvláštní číslo odborného časopisu Právnické fakulty Univerzity Karlovy, které právě dostáváte do rukou.

Cílem přípravy tematické části tohoto čísla AUC Iuridica bylo shromáždit příspěvky zohledňující uplynulých 100 let vývoje od vzniku samostatného československého státu až po dnešek. Smyslem přípravy nebylo shromáždit články primárně právněhistorické vztahující se k 28. říjnu 1918 a hodnotící vznik Československa. Hlavním záměrem bylo nahlédnout na období uplynulých 100 let jako na určitý úsek času, v němž došlo nejenom k celé řadě různých historických a právních událostí, ale v němž také probíhal vývoj společnosti a celé řady právních institutů. V některých případech došlo k negaci dřívějších postojů a východisek, v jiných k žádné podstatné změně nedošlo.

Sto let je již poměrně dlouhé období, aby mohlo být zdrojem jistých poučení. Zejména když se jednalo o tak bouřlivé a proměnlivé časy jako ve 20. století. Chceme-li, můžeme vidět, že mnohé společenské a právní otázky, jichž jsme svědky dnes, nejsou zcela nové a v nějaké podobě se objevily v dřívějších dobách a naši předci se s nimi tak či onak vyrovnávali. V tomto smyslu může být 100 let československé a navazující české státnosti zdrojem mnohého poučení. Často nemusíme znovu „vynalézat kolo“, ale stačí se podívat do minulosti, zda se již dříve společnost nepotýkala s určitým problémem, a jak ho vyřešila. Případně, k jakým důsledkům mohou některá právní řešení vést.

Přirozeně velmi zajímavé je vždy nahlédnutí problémů také zvenčí, ve srovnání s vývojem v jiných, nám blízkých zemích. Často se ukazuje, že to, co vnímáme jako specificky české či československé, není vůbec nic specifického. Mnohdy si dokonce musíme říct *nihil novi sub sole*...

Takto zhruba vypadal záměr přípravy aktuálního čísla AUC Iuridica. S žádostí o podíl na jeho přípravě byli osloveni kolegové jak z pražské právnické fakulty, tak mimo ni, včetně kolegů ze zahraničí. Řadě z nich nejrůznější důvody, mezi nimi také hektičnost

letošního jubilejního roku, nedovolily se autorsky zapojit. Ve výsledku však i přesto máte v rukou výběr článků, který je velmi pestrý. Zahrnuje jak články poskytující reflexi vývoje Československa i obou samostatných nástupnických republik, tak články spíše právně historické, ale také články komparativního charakteru. Ve všech případech jde o články na témata buď nová, nezpracovaná, anebo přinášející nové informace a úhly pohledu.

Vám jako čtenářům přeji příjemné čtení a jako vědecký redaktor děkuji všem zúčastněným za práci, bez které by toto číslo AUC Iuridica nevyšlo.

doi: 10.14712/23366478.2018.14

Jan Kudrna